

159. Ne zúgolódj, ha látod a hitetlent

Vad Péter Zsigmond

1. Ne zú - go - lódj, ha lá - tod a hi - tet - lent, Ne kö - ves - sed, mit a ha - mis em - ber tett,

3 Csa - lárd - ko - dott, az Is - ten - től mesz - sze ment, Te csak bíz - zál, és vár - jad az Úr Is - tent.

2. Igen hamar mert mindazok elvesznek, Kik a földön hamisan cselekszenek,
Mint a széna a mezőn, elszáradnak, Ahogyan a falevelek, elhullnak.

3. Gyönyörködjél te csak az egy Istenben, És megadja kívánságát szívednek,
Benne bízzál, tartsad gondviselődnek, Így ő lesz majd pártolója ügyednek.

4. Az igazakat az Isten szereti, Ezért őket soha el nem felejtí,
Hanem őket mindörökké megőrzi, A hitetleneket pedig elveszti.

5. Ó, keresztyén, te az Úr Istent várjad, Lábadat az ő útjain megtartsad,
Hogy Istennek segítségét meglássad, És magadat ő kezébe ajánljad.

6. A gonoszokat az Isten megrontja, Az igazakat pedig ő megtartja,
Nyomorúságából megszabadítja, Minden jóval őket örökké áldja.